

2 sönd. efter trett.

Predikan i Osby kyrka, 16 jan 2005

3:a årg. evangelium, Joh 5:31-36

Om jag själv vittnar om mig är mitt vittnesbörd inte giltigt. ³²Men det är en annan som vittnar om mig, och jag vet att hans vittnesbörd om mig är giltigt. ³³Ni har sänt bud till Johannes, och han har vittnat för sanningen. ³⁴Jag vill inte ha något vittnesbörd om mig från någon människa, men jag säger detta för att ni skall bli räddade. ³⁵Johannes var en lampa som brann och lyste, och en kort tid hänfördes ni av hans ljus. ³⁶Men jag har fått ett starkare vittnesbörd än det Johannes gav. Ty de verk som Fadern har gett mig i uppdrag att fullborda, just de som jag utför, vittnar om att Fadern har sänt mig.

När vi ser på nyhetssändningar i TV så ger de ganska stort utrymme åt den personliga berättelsen. Man återger inte bara det som hänt på ett objektivt sätt, helst ska en reporter vara på plats och intervjua den vanliga människan. Vi vill inte bara ha torra fakta, vi vill också ha det personliga vittnesmålet, med egna öron vill vi höra den som verkligen var med.

Vi kan till exempel höra om flodvågen i Sydostasien på olika sätt. Vi kan ta till oss en mängd fakta på ett vetenskapligt program på TV, utan att det blir närgånget för oss, utan att det behöver beröra oss.

Sen kan vi höra personliga berättelser om det som hänt, och får vi höra det från direkt någon som var där, så blir vi särskilt starkt berörda av det. Ögonvitnesskildringar har en märklig kraft.

Kanske var det därför som apostlarna hade en sådan framgång när de predikade evangeliet: de berättade bara vad de själva hade sett och hört och människor blev personligen berörda av det.

Jesus talar i dagens evangelium om vikten av vittnesmål. Och det viktiga för honom är att det finns andra som vittnar om honom. "Om jag vittnar om mig själv så är mitt vittnesmål inte giltigt." Vem som helst kan ju påstå att han är Guds Son, så bara att någon säger det får inte bli orsak till att också tro på det.

Om vi anser om en människa är trovärdig eller inte beror på olika saker. Dels på våra tidigare erfarenheter av denne person; brukar han ljuga? Dels vad andra människor har att säga om honom, om de kan gå i god för honom. Men det viktigaste är kanske att vi bedömer hans liv och handlingar. Stämmer ord och handling överens? Eller säger han en sak med sina ord och en helt annan sak med sin livsföring?

Jesus begärde inte att folk skulle tro på honom, bara på grund av det han sa. Han visade på andra skäl som underströk hans egna ord. Han kom med oerhörda anspråk när han påstod att han var Guds Son, och även om det var sant så begärde han inte blind tro och underkastelse. Vi har rätt att begära andra vittnesmål och bevis som backar upp det Jesus säger.

Den förste som Jesus nämner är Johannes döparen. "En kort tid hänfördes ni av hans ljus." Och döparen blev mycket snabbt populär i breda folklager. Människor strömmade till honom för att lyssna till hans förkunnelse och låta sig döpas av honom. Men när han pekade ut Jesus som Messias, Guds Son, så svalnade intresset, sen var människor inte lika hänfödda.

Vi möter ofta samma fenomen i dagens samhälle. Kyrkan är aldrig så populär i krissituationer. När det inträffar stora olyckor och katastrofer, då får kyrkan finnas men när kyrkan går ett steg till och pekar på Jesus så svalnar intresset snabbt.

Men även om folket inte trodde på Johannes så nämnde Jesus ett ännu starkare vittnesbörd som borde vara anledning nog för människor att tro på honom, nämligen det verk som han fått i uppdrag från Gud att utföra. Det handlade om hela hans verksamhet, hans under och botande av sjuka men också hans försoningsverk på korset.

Gud skulle inte ha gett en sådan kraft att göra under till någon bedragare. Hos Jesus stämmer ord och handling överens. Med sina ord sa han att han var Guds Son och med sina handlingar visade han det.

Men vi då? Vi som lever 2000 år efter ögonvittnenas tid. Vi får ju aldrig lyssna till en apostel, till t. ex. Petrus, som kunde berätta vad Jesus sa eller gjorde. För oss är väl bibelns berättelse som faktaprogrammet på TV. Det kan vara hur intressant som helst, men det berör oss inte.

Hur ska evangeliernas vittnesmål om Jesus bli levande för oss? En levande källa för våra liv?

Det finns en som kan levandegöra bibeln för oss och det är en helige Ande. Anden kan förvandla evangelierna från ett historiskt dokument till ett personligt vittnesbörd. Man gör klokt i att innan man öppnar sin bibel alltid ber om Anden vägledning.

Även mitt eget liv kan bli ett vittnesbörd för mig själv. Lever jag ut evangeliet i praktiken? Låter jag ord och handling stämma överens i mitt liv? Får den kristna tron bli något mer än en teoretisk standpunkt? Om den får det så kommer jag också att göra personliga erfarenheter av mitt kristna liv. Då kan mitt liv bli ett vittnesbörd både för mig själv men även för andra.

Det är ju det personliga vittnesmålet som berör oss, när vi lyssnar till vad andra har varit med om och när vi själva får upptäcka att tron på Kristus blir en levande tro.

Du är välkommen med frågor och respons till min predikan på tobias.backstrom@svenskakyrkan.se

Vill du gå in på vår hemsida så är adressen: www.svenskakyrkan.se/osby

Tobias Bäckström, präst i Osby.